

Sygnatura akt I C 306/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., 16-03-2015 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Angelika Lewandowska

Protokolant: p.o.sekr.sąd. K. G.

po rozpoznaniu w dniu 02-03-2015r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. P.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 100 000 zł (sto tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 26-03-2013r. do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 870 zł (dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 26-04-2010r. do dnia zapłaty.
3. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 158 zł (sto pięćdziesiąt osiem złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 27-08-2013r. do dnia zapłaty.
4. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.
5. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1799,44 zł (tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści cztery grosze) tytułem kosztów procesu.
6. Nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Koninie) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych:
 - od powoda z zasądzzonego roszczenia kwotę 10 037,77 zł (dziesięć tysięcy trzydzieści siedem złotych siedemdziesiąt siedem groszy),
 - od pozwanego kwotę 5 170,98 zł (pięć tysięcy sto siedemdziesiąt złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy).

SSO Angelika Lewandowska

Sygn. akt I C 306/13

UZASADNIENIE

Powód A. P. wystąpił przeciwko (...) S.A. w W. o zasądzenie kwoty: - 300 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, - 2870 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26.04.2010 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów podnoszenia kwalifikacji zawodowych, - 158 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za poniesione zakupy

lekarstw, - ustalenie, że pozwany ponosi odpowiedzialność za dalsze, mogące wystąpić w przyszłości skutki zdarzenia, - zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wywoził, że w dniu 17.12.2008 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego został on poszkodowany. Sprawca przedmiotowej szkody posiadał ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym Towarzystwie (...) i został skazany prawomocnym wyrokiem za nieumyślne spowodowanie katastrofy w ruchu lądowym. Powód z urazem głowy, prawego barku i utratą przytomności trafił do szpitala, gdzie rozpoznano u niego uraz czaszkowo-mózgowy, złamanie kości skroniowej prawej oraz ostry krwiatek nadtwardówkowy. Ponadto w wyniku rozpoznania ortopedycznego stwierdzono u niego zwichnięcie III stopnia stawu barkowo-obojęzycznego prawego. W 2010 r. lekarz psychiatra stwierdził występowanie u powoda zaburzeń lękowych pourazowych, zespół stresu pourazowego oraz rozpoczynający się zespół psychozy pourazowej będącej następstwem przebytego urazu. Następnie rozpoznano u powoda także padaczkę. Powód dalej wywoził, że jego stan zdrowia ciągle się pogarsza. Powód podniósł, że w toku postępowania likwidacyjnego przyznano mu zadośćuczynienie w kwocie 100 000 zł, częściowy zwrot kosztów leczenia, kosztów przejazdów do placówek medycznych oraz odszkodowanie za utracone przedmioty jak i rentę wyrównawczą w wys. 232,42 zł. Powód uznał zadośćuczynienie w tej kwocie za zbyt niskie i zażądał dopłaty. Nie zgodził się również z odmową zwrotu kosztów związanych z podniesieniem kwalifikacji zawodowych. Powód domaga się także zwrotu kosztów poniesionych w związku z zakupem niezbędnych lekarstw. Zdaniem powoda z uwagi na pogarszający się stan zdrowia niezbędnym jest ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość. Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany zarzucił, że przyznana powodowi tytułem zadośćuczynienia kwota 100 000 zł w pełni rekompensuje wszelkie doznane przez niego cierpienia fizyczne i psychiczne. Nadto zdaniem pozwanego uzasadnionym jest aby odsetki od ustalonej przez sąd kwoty zadośćuczynienia zasądzone były od dnia wyrokowania. Pozwany zakwestionował żądanie pozwu w zakresie zwrotu kosztów poniesionych przez powoda w celu zdobycia kwalifikacji zawodowych w wys. 2870 zł zarzucając, że powód nie wykazał, aby posiadanie wskazanych kwalifikacji gwarantowało mu zatrudnienie z wynagrodzeniem w wys. 4200 zł netto. Zdaniem pozwanego nie jest on zobowiązany do zwrotu tych kosztów, albowiem powód nie otrzymałby zwrotu tych kosztów od ewentualnego przyszłego pracodawcy a nadto nie stanowią one szkody w rozumieniu art. 361 § 2 kc. Pozwany zakwestionował także zwrot kosztów zakupu lekarstw, albowiem powód nie wykazał by konieczne było kontynuowanie ich zażywania. Pozwany stoi na stanowisku, iż powód nie ma interesu prawnego w żądaniu ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość.

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z 06.04.2010 r. w sprawie o sygn. akt II (...) L. R. został uznany za winnego tego, że w dniu 17.12.2008 r. w K. w woj. (...) na skrzyżowaniu ulicy (...) z drogą krajową nr K 2 nieumyślnie spowodował katastrofę w ruchu lądowym w ten sposób, że jadąc drogą krajową nr K 2 i kierując samochodem ciężarowym marki S. o nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że zbliżając się do skrzyżowania z ulicą (...) nie zachował szczególnej ostrożności, wjechał na skrzyżowanie posiadając na sygnalizatorze dla pasa ruchu, którym się poruszał czerwone światło i uderzył w prawy bok przejeżdżającego przez skrzyżowanie autobusu liniowego (...) w K., marki A., o nr rej. (...), przewożącego 41 pasażerów, kierowanego przez A. P. w wyniku czego kierowca autobusu A. P. doznał obrażeń czaszkowo-mózgowych w postaci złamania kości skroniowej prawej z ostrym krwiatkiem nadtwardówkowym oraz ran tłuczonych głowy, które stanowiły ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 kk a nadto pasażerowie autobusu odnieśli liczne obrażenia opisane w treści wyroku tj., popełnienia przestępstwa z art. 173 § 2 kk i art. 177 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 177 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzono mu karę 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby oraz karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych. Powód A. P. w wyniku powyższego wypadku drogowego doznał ciężkich obrażeń ciała. Z miejsca wypadku został przewieziony na oddział chirurgii szpitala w K., gdzie rozpoznano uraz czaszkowo-mózgowy, otwarte złamanie czaszki, krwiak mózgu nadtwardówkowy, rany tłuczone głowy. Ze szpitala w K. został przewieziony do szpitala w K., gdzie hospitalizowano go na oddziale neurochirurgicznym od 17.12.2008 r. do 22.12.2008 r. U powoda wykonano w dniu 17.12.2008 r. operację polegającą na ewakuacji krwiaka drogą kraniotomii prawostronnej. Ponownie powód hospitalizowany był

na oddziale neurochirurgicznym w szpitalu w K. w dniach od 21.01.2009 r. do 23.01.2009 r. z rozpoznaniem: stan po prawostronnej kraniotomii, usunięcie krwaka nadtwardówkowego. Następnie powód kontynuował leczenie w poradni neurochirurgicznej, gdzie lekarz go leczący włączył mu leki przeciwpadaczkowe. Powód w ramach prewencji rentowej ZUS od 13.09.2009 r. do 06.10.2009 r. korzystał z leczenia sanatoryjnego podczas którego stwierdzono u niego zaburzenia cerebrasteniczne pourazowe oraz padaczkę. W sanatorium powód przyjmował następujące leki: D., A., N. i T.. Po pobycie w sanatorium zalecono powodowi leczenie w poradni zdrowia psychicznego. Leczenie psychiatryczne powód podjął od 29.01.2009 r. Powód od 21.03.2013 r. do 12.04.2013 r. przebywał w Szpitalu (...) w W. z uwagi na problemy ze snem (koszmarny senne), lęk, niepokój, drażliwość, wybuchy agresji, problemy z koncentracją oraz pamięcią. , Po wypadku powód od 06.01.2009 r. leczył się także w poradni ortopedycznej z uwagi na bóle barku prawego. W czasie wypadku doszło bowiem także do zwichnięcia stawu obojczykowo-barkowego. U powoda stwierdzono padaczkę pourazową z ograniczeniami zaburzenia nastroju jako następstwo przebytego urazu czaszkowo-mózgowego z krwakiem nadtwardówkowym. Napady występujące u powoda należą do napadów lżejszych i występujących rzadko (1do 2 napadów w miesiącu). U powoda występują zaburzenia adaptacyjne o typie reakcji depersyjno-lękowej oraz zespół psychoorganiczny. Przebyte w wypadku urazy spowodowały uszczerbek na zdrowiu powoda wynoszący: - 5% z uwagi na złamanie kości skroniowej, - 15% za następstwa zwichnięcia stawu obojczykowo-barkowego prawego strony dominującej (z czego 5% wynika z samego faktu przebycia zwichnięcia, 5% za istniejącą deformację, 5% za ograniczenia zakresu ruchu), - 30% z uwagi na padaczkę pourazową z ograniczonymi zaburzeniami na stroju. Obecnie powód nadal pozostaje pod opieką neurologa z powodu padaczki. Napady padaczki powtarzają się 1-2 razy w miesiącu polegają na ośpieniu czasowym. Powód zgłasza dolegliwości polegające na trudnościach w koncentracji uwagi, osłabienie pamięci, zaburzenia snu, częste bóle głowy, poczucie mniejszej wartości. Powód wymaga nadal farmakoterapii, gdyż leki łagodzą występujące u niego objawy. Przyjmuje D. i B.. Po lekach powód czuje się dość dobrze, ale jest bardzo wrażliwy na pogodę. Są dni, kiedy ma napady złości, trzęsie się, odczuwa szumy w głowie. Najdotkliwiej odczuwa kiedy nie może w nocy spać, przeżywa koszmarny nocne. Powód nosi zawsze przy sobie lek: C., który przyjmuje w stanach niekontrolowanego zdenerwowania. Leczenie psychiatryczne przyniosło niewielką poprawę, ale nadal utrzymuje się lęk, drażliwość, wybuchowość, anhedonia, zaburzenia snu, pamięci. Szansa na całkowite wyleczenie powoda jest niewielka. Sprawność psychiczna powoda spadła. Powód od czasu wypadku przestał jeździć jako kierowca. Do pracy chodzi 2 kilometry pieszo. Przed wypadkiem powód nie chorował na żadne choroby. Od 01.01.2013 r. powód został zatrudniony przez (...) S.A. w W. w charakterze dozorca z wynagrodzeniem 1800 zł brutto miesięcznie. Powód ma wykształcenie zawodowe. Przed wypadkiem pracował w (...) w K. jako mechanik i kierowca. Pismem z dnia 13.07.2010 r. powód został poinformowany przez pracodawcę o rozwiązaniu z nim umowy o pracę zawartą na czas nieokreślony w dniu 12.04.1999 r bez zachowania okresu wypowiedzenia. Przyczyną rozwiązania umowy była nieobecność w pracy spowodowana długotrwałą niezdolnością do pracy z powodu choroby trwającej dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku, 12-miesięcznego świadczenia rehabilitacyjnego oraz uzyskania statusu rencisty z tytułu w/w niezdolności do pracy. Powód nie może wykonywać dotychczasowej pracy. Nie jest możliwe by mógł pracować jako kierowca z uwagi na padaczkę. Schorzenia powoda wymagały i wymagają nadal przyjmowania leków. W październiku 2012 r. powód za zakup lekarstw: D. C. oraz B. zapłacił 75,20 zł, natomiast w styczniu 2013 r. wydał 82,80 zł na zakup: D. C., A., H.. A. P. na kilka miesięcy przed wypadkiem podjął starania mające na celu podjęcie pracy jako kierowca ciągnika siodłowego. W tym celu 09.04.2008 r. uzyskał pozwolenie na przewóz rzeczy i zapłacił za to 200 zł, natomiast 21.04.2008 r. zdał dodatkowe egzaminy na prawo jazdy kat. C i E. i poniósł z tego tytułu koszty w wys. 2400 zł. Następnie w dniu 09.06.2008 r. otrzymał kartę kierowcy, która kosztowała go 200 zł a 18.08.2008 r. wydano mu książeczkę Sanepidu, za którą zapłacił 70 zł. Orzeczeniem z 07.07.2009 r. powód został uznany za osobę niepełnosprawną i zaliczoną do stopnia niepełnosprawności lekkiego ze wskazaniem do pracy lekkiej, spokojnej. Orzeczenie zostało wydane na okres do 31.07.2014 r. Orzeczeniem z dnia 20.04.2010 wydanym do dnia 31.07.2014 r. powód został zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i nadal ze wskazaniem do możliwości wykonywania pracy spokojnej, lekkiej na poziomie „zero” w warunkach pracy chronionej oraz z przeciwskazaniem pracy przy maszynach w ruchu. Orzeczeniem z dnia 30.09.2014 r. powód został ponownie zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na okres do 30.09.2019 r. ze wskazaniem do możliwości wykonywania pracy spokojnej, lekkiej na poziomie „zero” w warunkach pracy chronionej oraz z przeciwskazaniem pracy przy obsłudze maszyn w ruchu ciągłym. Z kolei orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 14.06.2012 r. A. P. został uznany za częściowo niezdolnego do pracy

do dnia 30.06.2014 r. Powód w związku z wypadkiem przy pracy decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12.02.2010 r. miał przyznane jednorazowe odszkodowanie w wys. odpowiadającej 20% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wys. 11780 zł. Decyzją z dnia 05.07.2010 r. przyznano mu również prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wysokość renty wynosiła miesięcznie: - od 12.06.2010 r. do 28.02.2011 r. kwotę 1086,25 zł brutto; - od 01.03.2011 r. do 29.02.2012 r. kwotę 1119,92 zł brutto; - od 01.03.2012 r. do 28.02.2013 r. kwotę 1186,45 zł brutto; - od 01.03.2013 r. kwotę 1233,91 zł brutto. Decyzją z dnia 08.08.2014 r. dotyczącą ponownego ustalenia renty Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił rentę dla powoda w wys. 1253,65 zł brutto miesięcznie i wskazał, że od 01.09.2014 r. wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie kwotę 915,58 zł. Pismem z dnia 23.03.2010 r. powód wezwał pozwanego (...) S.A. w W. do przyznania mu: zadośćuczynienia w wys. 200 000 zł, miesięcznej renty wyrównawczej w wys. 2800 zł, zwrotu wydatków poniesionych na podniesienie kwalifikacji w wys. 2870 zł, kwoty 164,92 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Pismem z dnia 20.05.2010 r. (...) S.A. w W. poinformowało o przyznaniu powodowi kwoty łącznie 100 000 zł tytułem zadośćuczynienia, z tym że z uwagi na wcześniejszą wypłatę mu kwoty 35 000 zł wskazało, że wypłaci mu kwotę 65 000 zł. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: - zeznań powoda A. P. (k. 188 – 188v, nagranie 00:01:37 – 00:15:29 – k.140-140v), - opinii biegłych: lek. M. G. (k.160-163, k. 238 i k.259), dr n. med. Z. R. (k.170-173 i k.205-205v), specjalista psychiatra M. R. (k.178-181 i k.203), - ustnych wyjaśnień biegłych: dr n. med. Z. R. (nagranie: 00:02:05-00:46:55, k.242-243 oraz k.187-187v); specjalista psychiatra M. R. (nagranie: 00:56:43-01:19:37, k. 243-243v oraz k.187-187v); lek. M. G. (k.189). - dokumentów: dokumentacja lekarska (k.14-21, k.23, k.24-28, k.36, k.80, k.115, k.117, k.138-139, k.208-211), zawiadomienie o skierowaniu na rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS (k.21), informacja o przebytej rehabilitacji leczniczej w ramach prewencji rentowej ZUS (k.22), rozwiązanie umowy o pracę z 13.07.2010 r. (k.33), umowa o pracę (k.54), zaświadczenie nr (...) z 9.04.2008 r. o ukończeniu kursu dokształcającego kierowców (k.34), odpis prawa jazdy oraz odpisu karty kierowcy (k.35), wezwanie przedsądowe (k.39-42), pismo pozwanego z 20.05.2010 r. (k.57, k.58), orzeczenie o stopniu niepełnosprawności (k.29, k.30, k.194), rachunki za zakup lekarstw (k.37, k.37v), orzeczenie lekarza orzecznika ZUS (k.31, k.32, , 432), decyzja ZUS z 12.02.2010 r. (k.150-151), decyzja ZUS z 05.07.2010 r. (k.152-155), decyzja z ZUS z 08.08.2014 r. (k.194v), odpis wyroku Sądu Okręgowego w Koninie z 06.04.2010 r., sygn. akt II (...) (k.10-12), odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 08.07.2010 r., sygn. akt II AKa (...) (k.13), pismo ZUS z 26.09.2013 r. (k.144), kopii akt szkody nr 2140-2008- (...) - 001-001 (k.127-131). Zeznania powoda A. P. były w pełni przekonujące i zasługiwały w całości na uwzględnienie. Powód zeznawał przede wszystkim o wpływie zaistniałego wypadku na jego dotychczasowe życie. Akcentował konieczność całkowitej zmiany sposobu zachowania, rezygnacji z planów zawodowych. Jego zeznania znalazły w całości potwierdzenie w dokumentacji medycznej i opiniach biegłych. Odnośnie natomiast problemów zdrowotnych powoda, w tym wpływu wypadku na psychikę powoda jego zeznania znalazły w pełni odzwierciedlenie w opiniach biegłych lekarzy: Z. R., M. G., M. R.. Z kolei zeznania powoda dotyczące ponoszonych przez niego wydatków związanych z zakupem lekarstw miały swoje odzwierciedlenie w przedłożonych fakturach a koszty poniesione w związku z zamiarem podjęcia pracy jako kierowcy ciągników siodłowych w przedłożonych dokumentach wskazujących na nabycie uprawnień. Wszystkie opinie biegłych Sąd uznał jako w pełni przydatne. Biegli wydając opinie oparli się na dokumentacji zebranej w aktach sprawy oraz na bezpośrednim badaniu powoda. Wnioski opinii są jasne, rzeczowe, logiczne i w pełni czynią zadość postawionym przed biegłym zadaniom. Istotnym jest również, że zastrzeżenia zgłoszone do przedłożonych opinii zostały przez biegłych wyjaśnione w sposób fachowy i nie budzący wątpliwości. Wartość dowodowa dokumentów zgromadzonych w sprawie nie budziła wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, nie była również kwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym była odpowiedzialność pozwanego za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 17.12.2008 r., jakich doznał powód A. P.. Pierwszym żądaniem powoda było przyznanie od pozwanego zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę w kwocie 300 000 złotych na podstawie art. 445 § 1 k.c. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę pieniężną tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie stanowi formę rekompensaty pieniężnej z tytułu szkody niemajątkowej. Podstawą żądania jest doznana krzywda niemajątkowa w postaci ujemnych przeżyć związanych z cierpieniami psychicznymi i fizycznymi pokrzywdzonego. Rozstrój zdrowia musi

pozostawać w związku przyczynowym ze zdarzeniem, z którym ustawa łączy w danym wypadku odpowiedzialność ex delicto. W przedmiotowej sprawie bezspornym było, że powód poniósł opisaną wyżej krzywdę w związku z zaistniałym wypadkiem komunikacyjnym. Związana jest ona z urazem czaszkowo-mózgowym oraz zwicnięciem stawu obojczykowo-barkowego. Sporna była natomiast wysokość żadanego zadośćuczynienia. Rozważając tę kwestię Sąd miał na uwadze fakt, że zadośćuczynienie pieniężne ma charakter kompensacyjny, a tym samym suma ta powinna reprezentować ekonomicznie odczuwalną wartość (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 roku, III CZP 37/73, OSN 1974, Nr 9, poz. 145). Przepisy kodeksu nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego. Te wypracowała zatem judykatura. Kierując się tymi wskazaniem należy stwierdzić, że wielkość zadośćuczynienia zależy od całokształtu okoliczności, w tym rozmiaru doznanego cierpienia, ich intensywności, trwałości czy nieodwracalnego charakteru. Przy ustalaniu cierpienia i ujemnych doznań psychicznych powinny być przede wszystkim uwzględniane zobiektywizowane kryteria oceny, jednakże w relacji do indywidualnych okoliczności danego przypadku (por. wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 1 lutego 2005 roku, III Apa 9/04, OSAB 2005/2/40). W przedmiotowej sprawie Sąd miał na uwadze zarówno rozmiar cierpienia fizycznych powoda, jakich doznał lecząc się ze skutków wypadku, jego dolegliwości bólowych powstałych w następstwie urazów oraz procentowy uszczerbek na zdrowiu. Powód w wyniku wypadku doznał urazu czaszkowo-mózgowego z krwiakiem nadtwardówkom, którego następstwem jest padaczka pourazowa z ograniczonymi zaburzeniami nastroju a także przebył zwicnięcie stawu obojczykowo-barkowego w wyniku którego staw ten został zdeformowany a jego ruchomość ograniczona. Według biegłego z dziedziny neurologii istnieje szansa, że stan zdrowia się polepszy. Obecnie nastąpiła bowiem poprawa w zapisie EEG i ilość napadów padaczki powinna się zmniejszać, choć jak wskazał biegły neurolog nie zawsze jest to regułą. Powód nie ma możliwości, aby wykonywać pracę zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, albowiem padaczka uniemożliwia pracę w charakterze kierowcy. Na skutek wypadku powód nie tylko nie może wykonywać zawodu kierowcy, ale musiał także zrezygnować z planów zawodowych. Obecnie może wykonywać jedynie pracę lekką i pracuje jako dozorca i nie jest to dla niego satysfakcjonujące. Nie sposób pominąć i tego, że doszło do zmian w osobowości i temperamencie powoda. Z osoby aktywnej zawodowo, dążącej do rozwijania swoich aspiracji zmuszony jest wykonywać czynności, które nie wymagają żadnych kwalifikacji, którymi dysponuje powód. Powód nie funkcjonuje tak jak przed wypadkiem i wymaga ciągłego przyjmowania leków psychiatrycznych i neurologicznych. Nie prowadzi samochodu z uwagi na to, że nie jest w stanie przezwyciężyć towarzyszącemu temu lęku. W dzisiejszych czasach umiejętność korzystania z samochodu stała się powszechną i pozbawienie możliwości korzystania z tej umiejętności jest dotkliwie w codziennym życiu. A. P. ma problemy z koncentracją, „zebraniem myśli”, odpowiedzią na pytania, co ujawnia się zwłaszcza podczas zmian pogody. Takie funkcjonowanie powoda było widoczne podczas jego przesłuchania w charakterze strony, na rozprawie w dniu 02.03.2015 r., kiedy powód z trudem odpowiadał na pytania, długo zastanawiał się, „szukał w pamięci” słów, mówił z przymkniętymi oczyma tak jakby czynność ta sprawiała mu trudność. Leki, które przyjmuje poprawiły samopoczucie powoda, ale mimo leczenia nadal występują problemy ze snem, drażliwość. Ten stan zdrowia psychicznego po wypadku był na tyle poważny, że wymagał po upływie 5 lat od wypadku hospitalizacji w Szpitalu (...) w W.. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że kwotą, która choć w pewnym zakresie zminimalizuje poniesioną przez niego krzywdę jest 100 000 złotych. Oprócz powyższych okoliczności Sąd ustalając wysokość zasądanego zadośćuczynienia kierował się także tym, iż w toku postępowania likwidacyjnego została powodowi wypłacona z tego tytułu kwota 100 000 złotych (co łącznie daje kwotę 200 000 złotych). Odsetki ustawowe od powyższej kwoty zadośćuczynienia Sąd zasądził, zgodnie z wnioskiem od daty wniesienia pozwu, tj., od 26.03.2013 r. Sąd przy określaniu daty należnych odsetek kierował się treścią art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz treścią art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003r o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152) z którego wynika, że zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie lub w terminie 14 dni licząc od dnia, gdy przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie okoliczności było możliwe (także art. 817 § 1 i 2 k.c.). Powód jeszcze w toku postępowania likwidacyjnego- pismem z dnia 23.03.2010 r. -zgłosił roszczenie wypłaty 200.000 złotych tytułem zadośćuczynienia pieniężnego, a pismem z dnia 20.05.2010 r. pozwany dodatkowo przyznał i wypłacił kwotę 65 000 złotych. Następnie powód występował do pozwanego o dopłatę zadośćuczynienia przedkładając pozwanemu dodatkową dokumentację medyczną a pozwany pismem z dnia 30.10.2012 r. (k.131) poinformował, że po przeprowadzeniu analizy nowo przedłożonej dokumentacji medycznej nie znajduje podstaw do dopłaty świadczenia. Z tego też względu od 30.10.2012

r. pozwany pozostawał w opóźnieniu co do zapłaty pozostałej kwoty zadośćuczynienia, albowiem już wówczas istniały podstawy do wypłaty zadośćuczynienia w żądanej przez powoda kwocie. Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku. Żądanie wypłacenia odszkodowania, na które składa się koszt zakupu lekarstw oraz koszt zwrotu wydatków poniesionych przez powoda na doskonalenie zawodowe znajduje oparcie w treści art. 444 § 1 k.c., zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. W przedmiotowej sprawie powód żądał kwoty 158 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu lekarstw co wykazał fakturami opiewającymi łącznie na tę kwotę. Skoro pozwany kwestionował konieczność zażywania przez powoda lekarstw to na nim spoczywał obowiązek wykazania, że leki wyszczególnione na fakturach nie miały związku ze schorzeniami powstałymi na skutek wypadku. Wskazać należy, że zarówno z dokumentacji lekarskiej jak i opinii biegłych: neurologa i psychiatry wynikało, że powód przyjmował leki: D. C. i B., które znalazły się na dołączonych do pozwu fakturach. Sąd podzielił stanowisko powoda, że zaistniały podstawy do zasądzenia na rzecz powoda także zwrotu kosztów poniesionych przez niego w celu podjęcia pracy jako kierowca ciągników siodłowych na trasach międzynarodowych. Sąd uznał, że konieczność zwrotu tych kosztów wynika z tego, że powód na krótko przed wypadkiem nabył prawo jazdy w kat. C i E co stanowiło wydatek 2400 zł, uzyskał pozwolenie na przewóz rzeczy za co zapłacił 200 zł oraz poniósł koszt 70 zł w związku z wydaniem książeczki Sanepidu. Powód nie może już wykonywać zawodu kierowcy, a zatem poniesionych kosztów związanych z nabyciem nowych uprawnień nie będzie mógł zrekompensować wyższymi zarobkami, na które liczył a co najważniejsze obecnie te uprawnienia, które zdobył okazały się być dla niego nieprzydatne. Odsetki od kwoty 158 zł oraz kwoty 2870 zł Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c, z tym że od kwoty 158 zł od dnia 27.08.2013 r., tj., od dnia następnego od doręczenia pozwu, albowiem powód o zwrot tych kosztów nie zwracał się do pozwanego przed wytoczeniem powództwa a pozwany dowiedział się o nich dopiero po doręczeniu mu pozwu. Z kolei odsetki od kwoty 2870 zł należały się w oparciu o art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003r o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych po upływie 30 dni od wezwania do zapłaty, które wpłynęło do pozwanego 25.03.2010 r. Sąd oddalił powództwo w zakresie ustalenia na podstawie art. 189 k.p.c., odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku jakiemu uległ powód w dniu 17.12.2008 r., które mogą ujawnić się u powoda w przyszłości, albowiem w ocenie biegłych stan zdrowia powoda nie powinien ulec pogorszeniu. Powód nie wykazał zatem aby w przyszłości miały się ujawnić jakieś dotychczas nieznanne skutki tego wypadku. Sąd oddalił także powództwo w pozostałym zakresie jako nadmiernie wygórowane i niewykazane.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc i art. 100 kpc dokonując ich stosunkowego rozdzielenia. O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł biorąc pod uwagę rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002, Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2002, Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) Porównanie żądania pozwu z ostatecznym wynikiem procesu wskazuje, że powód wygrał niniejszy proces w 34 %, zaś pozwany w 66 %. Na koszty powoda składały się: koszty zastępstwa procesowego w wys. 7200 zł, opłata od pełnomocnictwa w wys. 17 zł oraz opłata od pozwu wys. 1500 zł. Koszty pozwanego stanowiły koszty zastępstwa procesowego w wys. 7200 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w wys. 17 zł. Biorąc pod uwagę wynik sprawy powód winien zwrócić pozwanemu kwotę 4763,22 zł a pozwany powodowi kwotę 2963,78 zł. Tym samym powód powinien ostatecznie zwrócić pozwanemu kwotę 1799,44 zł. W punkcie 6 wyroku Sąd na podstawie 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) orzekł o kosztach sądowych. Na koszty sądowe w niniejszej sprawie składa się opłata od pozwu wynosząca 15152 zł oraz wydatki związane z przeprowadzonymi w toku postępowania opiniami biegłych oraz kosztami związanymi z nadesłaniem dokumentacji medycznej na łączną kwotę 1556,75 zł. Suma kosztów sądowych powstałych w toku niniejszego postępowania wynosi więc 16 708,75 zł i została pokryta jedynie w kwocie 1500 zł. Powód uległ w niniejszej sprawie w 66 %, a więc zobowiązany jest do poniesienia w tym stosunku niepokrytych kosztów sądowych, tj. w kwocie 10037,77 zł. Pozwany przegrał proces w 34 %, a więc zobowiązany jest do uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kwoty 5170,98 zł tytułem kosztów sądowych.

A. L.